

وقتی زن و مرد در مسیح تعمید می گیرند که آنها به عنوان بخشی از خانواده وی به خدا تعلق دارند. خدا دستور داده است که فرزندان او باید در جامعه ای از مؤمنان قرار بگیرند و او به روشنی به ما می گوید که چگونه باید این اتفاق بیفتد - باید يك بدن یا جامعه جهانی از مریدان وجود داشته باشد. "زیرا همانطور که بدن یک بدن است و اعضای زیادی دارد، و همه اعضای بدن، هر چند که بسیاری هستند، یک بدن هستند، بنابراین با مسیح است. زیرا با یک روح همه ما در یک بدن - یهودی یا یونانی تعمید می یافتیم. بردگان یا آزادگان ... اول قرن‌تین در کتاب مقدس انگلیسی ما، این سازمان کلیسا یا مجمع یا جماعت نامیده می شود. با این حال، در زبان یونانی، که برای نوشتن عهد جدید استفاده می شد، از کلمه ویژه ای استفاده شده است، کلمه "کلیسا". التهاب گروهی از افرادی است که برای یک هدف خاص گرد هم آمده اند و در عهد جدید کاربرد این کلمه وجود دارد که این امر را نشان می دهد. اعمال 19 به ما می گوید از زمانی که پل در افسس گذراند و از مشکلاتی که با برخی از مردم شهر داشت. "برای مردی به نام دیمتریوس، ابریشم، که زیارتگاه های نقره ای آرتیمیس را ساخته بود، تجارت کمی برای صنعتگران به ارمغان آورد. اینها او را جمع کرد، با کارگران در تجارت مشابه، و گفت: "آقایان، شما می دانید که از این تجارت داریم. ثروت ما ... اکنون بعضی ها یک چیز را فریاد می کشند، برخی دیگر، زیرا مجمع در هم ریخته بود، و اکثر آنها نمی دانستند که چرا جمع شده اند." اعمال 19: 24-25 و 32 این افراد توسط یک شر جمع شدند. انسان با مخالفت پولس رسول مخالف است. خداوند زن و مرد را در کلیسای خود جمع کرده است تا او را عبادت کنند و در خانواده وی تعلق داشته باشند. اولین استفاده از کلمه "کلیسا" در نسخه یونانی عهد عتیق در کتاب تثنیه است. این شیوه جدا شدن بنی اسرائیل از سایر ملل پیرامون آنها را توضیح می دهد و آنها را خدا از مصر بیرون آورده بودند و او می خواست آنها را به سرزمین موعود سوق دهد؛ آنها به این منظور فراخوانده شدند. کلیسای او بودند، بنابراین با کلیسای خدا است روز این افراد از افراد خاص ساخته شده اند و به آنها از جهان فراخوانده شده اند تا خدا بتواند آنها را به سمت پادشاهی خود هدایت کند. این امتیاز متعلق به کلیسای خدا فقط برای کسانی است که در "چیزهایی که درباره نام عیسی مسیح و پادشاهی خدا" تعمید یافته اند (اعمال 8: 12). مریدان واقعی خود را از جهان جدا می کنند و همچنین می دانند که آنها واقعاً نمی توانند خدا را با مردان و زنانی که خود را مسیحی می نامند عبادت کنند اما پیام انجیل واقعی را نمی فهمند و نمی پذیرند. ندای تعلق به کلیسای خدا، فراخوانی برای جدا شدن است. رسول پولس در مورد این موضوع به کلیسای قرن‌تین نوشت و گفت: "زیرا ما معبد خدای زنده هستیم؛ همانطور که خدا گفت: "من خانه خود را در میان آنها قرار خواهم داد و در میان آنها قدم می زنم، و من خدا آنها خواهم بود. باید قوم من باشند خداوند می گوید، از میان آنها بیرون بروید و از آنها جدا باشید و هیچ چیز نجس را لمس نکنید. آنگاه من از شما استقبال می کنم، و من برای شما پدر خواهم بود و شما فرزندان و دختران با من خواهید بود، می گوید خداوند متعال.

"2 کورینتیان 6: 16-18 افتخار بزرگی است که متعلق به کلیسای خدا و وقتی اعضای تعمید یافته برای عبادت ملاقات می کنند، همیشه باید این واقعیت را به خاطر بسپارند، خداوند آنها را به سمت این چیزها فرا خوانده است و آنها نباید از آنها غفلت کنند. "اجازه دهید اعتراف امید خود را بدون هیچ گونه تردید به سرعت محکم نگه داریم، زیرا کسی که وعده داده است وفادار است. و بگذارید در نظر بگیریم که چگونه دیگران را به عشق و کارهای خوب برانگیزیم، از دیدار با هم غافل نشویم، همانطور که عادت برخی است، اما تشویق یکدیگر، و بیشتر از آن که می بینید روز نزدیک است." عبرانیان 10: 23-25 در نامه خود به افسسیان پولس کلیسا را به عنوان مکانی که در آن شاگردان از نظر معنوی رشد می کنند توصیف کرد. او از کلماتی استفاده کرد که به معنای "ساخته شدن" است. وی نوشت که، در یک سازمان کلیسایی، برادران و خواهران قادر خواهند بود: رشد دانش و درک داشته باشند (4: 13-15) در عشق رشد کنید و به همین ترتیب قصر را تقویت و تقویت کنید (4: 15-16) با این حال، او می گوید. ما می توانیم این اتفاق بیفتد که همه اعضای کلیسا در آن مشارکت داشته و در آن مشارکت کنند (4: 16). پولس برای توصیف کلیسا از عبارت خاصی استفاده کرد. وی نوشت که افراد موجود در آن يك بدن هستند و او این حرف را ده بار در نامه های خود به کار برد، به عنوان مثال: "زیرا مانند يك بدن ما

اعضای زیادی داریم و اعضا همگی کارکرد مشابهی ندارند. بنابراین، ما، اگرچه بسیاری، در بدن مسیح یک بدن هستیم و به طور جداگانه عضو دیگری هستیم." رومیان 12: 4-5 این عبارت "یک بدن" روشی بسیار نزدیک را که برادران و خواهران در کنار یکدیگر زندگی می کنند و عبادت می کنند، به عنوان بخشی از خانواده خدا توصیف می کند و پولس موارد زیر را در مورد آن می نویسد. دقیقاً همانطور که ما قسمتهای مختلفی از خودمان را داریم، مانند بدن انسان چشم و دست، بنابراین قسمتهای مختلفی به بدن معنوی وجود دارد - همه برادرها و خواهران یکسان نیستند و قادر به انجام همان وظایف در کلیسا هستند. با این وجود همه از نظر خدا ضروری و ارزشمند هستند و نقش مهمی را در بدن مسیح بازی می کنند. همه ما به همدیگر احتیاج داریم همانطور که برای عملکرد صحیح به همه قسمت های مختلف بدن جسمی خود نیاز داریم. (رومیان 12: 4-5، 1 قرنتیان 12: 12، 20) 1. سر این بدن مسیح است (افسسیان 4: 15-16). او مسئولیت آن را بر عهده دارد و هیچ قدرت انسانی در زمین وجود ندارد که مسئولیت کلیسا را بر عهده داشته باشد. 3. زمینه یا نژاد یا قبیله نژادی یا قبیله ای بی اهمیت است، خداوند همه فرزندان خود را به همان اندازه ارزش قائل می شود (غلاطیان 3: 26-29). اگرچه یک بدن وجود دارد، یک کلیسا، که مسیح سر آن است (افسسیان 5: 23)، اما به عنوان داشتن شاخه های زیادی توصیف می شود. بنابراین پولس به "کلیسا (اکلیسیا) خدا که در کورینت است" نوشت (2 کورنتیان 1: 1). هر جا که شاگردان واقعی عیسی در عبادت ملاقات می کنند، کلیسای خدا است. 4- پس ما باید به نقشهای مختلف در کلیسا نگاه کنیم و آنچه را که کتاب مقدس در مورد آنها به ما می گوید، در نظر بگیریم. جلسات تجاری کلیسایی پس از صعود خداوند عیسی، کلیسای جامع در اورشلیم به سرعت رشد کرد و به زودی مشخص شد که برای سازماندهی و مراقبت از آن نیاز به افراد اضافی دارد. شرح این در اعمال 6: 7-1 یافت می شود و الگویی برای سازمان کلیسایی امروز ما است. ما می توانیم نکات اصلی ذکر شده مانند این را ذکر کنیم. 1. مسئولیت رهبران ارشد کلیسا (رسولان) موعظه، دعا و تعلیم کلام خدا بود، هیچ کاری نباید در راه این امر باشد. با این حال، آنها برای مراقبت از برادران و خواهران در کلیسا، به ویژه در امور شبانه روزی، به کمک نیاز داشتند. 3. آنها تصمیمات خود را نگرفتند، بلکه همه برادران و خواهران را با هم فراخواندند تا در یک جلسه تجاری برای بحث در مورد آن صحبت کنند. 4. رسولان آنچه را که فکر می کردند باید انجام شود را راهنمایی کردند اما این کلیسای کلیسا بود که تصمیم گرفت و مردانی را که می خواستند این کارها را برای آنها انجام دهند انتخاب کردند شک نیست که همه به همان مردان رای دادند، اما همه تصمیم اکثریت را پذیرفتند و از آن حمایت کردند. نتیجه این شد که اختلاف در کلیسا حل شد و همه احساس کردند که به طور عادلانه مورد مراقبت قرار می گیرند. این اجازه می داد تا کلیسا به موعظه خود ادامه دهد و بنابراین لوک می گوید "کلام خدا افزایش یافته است". این یک درس بسیار مهم برای ما است؛ سازمان کلیسایی خوب و منصفانه، که هر برادر و خواهر را در تصمیم گیری های خود درگیر می کند، به برقراری صلح کمک می کند. و برای ایجاد فضایی که شاگردان بتوانند بر موعظه کلمه متمرکز شوند، پس از اتخاذ تصمیمی که توسط اکثریت در کلیسا گرفته شده است، همه اعضا باید از آن پشتیبانی کنند. و رسولان بسیاری از کلیساها. آنها گرد هم آمدند تا درباره موضوعی بحث کنند که بسیاری از آنها به شدت با آن اختلاف نظر ندارند، "بحث زیادی" وجود دارد و دوباره درسهایی برای ما وجود دارد که می توانیم در مورد نحوه برخورد با اختلافات در کلیساهای خود بیاموزیم، که در مورد آنها صحبت کردند موضوع: آنها نامه نوشتند و یا فقط در خانه ماندند. گرچه نظرات قوی و مخالف وجود داشتند، اما آنها به یکدیگر گوش می دادند، زمان صحبت همه وجود داشت. هنگامی که برادران محترم، پطرس و جیمز، صحبت می کردند همه ساکت بودند و گوش می دادند. آنها تصمیم خود را بر اساس کلام خدا بنا نه نه بر اساس نظرات خودشان. هنگامی که تصمیمی اتخاذ شد، همه آن را پذیرفتند و در کنار آن زندگی می کردند. مسئولیت بزرگان هنگامی که پولس رسول به مأموریتهای موعظه خود رفت، ساماندهی کلیساها برای او بسیار مهم بود. او می دانست که برادران و خواهران تازه تعمیم یافته به سازماندهی کلیسا احتیاج دارند و او مردان در هر شهر را بزرگان انتخاب می کرد (اعمال 14: 23). این بدان معنا نیست که او به طور خودکار پیرترین و پیرترین مرد را برای پیر شدن در یک کلیسا انتخاب کرد. تیموتی جوان بود اما او بزرگتر کلیسا در افسس بود، که به دلیل ماهیت معنوی خود انتخاب شده بود و پولس در مورد خصوصیات که باید جستجو کنیم به ما می گوید

چون ما انتخاب کردیم که برادران بعنوان بزرگان کلیسای ما هستند. باید توجه داشته باشیم که اشتباه نیست که بخواهیم در کلیسا بزرگتر شویم - این انگیزه های تمایل مهم هستند. وی گفت: "اگر کسی به سمت دفتر نظارت باشد، وظیفه نجیب می خواهد. بنابراین یک ناظر باید بالاتر از توبیخ باشد، شوهر یک همسر، هوشیار، خود کنترل، محترم، مهمان نواز، قادر به تدریس باشد، نه مستی، نه خشن اما ملایم، نه نزاع و نه عاشق پول. او باید خانواده خود را به خوبی مدیریت کند، با تمام عزت فرزندان خود را مطیع نگه دارد، زیرا اگر کسی نمی داند چگونه خانه خود را اداره کند، چگونه به کلیسای خدا اهمیت می دهد؟ او نباید تازه متولد شود، یا ممکن است با فحاشی پف شود و در محکوم شیطان قرار بگیرد." 1 تیموتی 3: 6-1 "زیرا یک ناظر، به عنوان مباشر خدا، باید بالاتر از توبیخ باشد. او نباید متکبر یا سریع متواضع باشد، یا مستی یا خشن یا حریص برای منافع، بلکه مهمان نواز باشد، عاشق خوبی، خودکنترلی باشد. راست، مقدس و با نظم و انضباط. او باید نسبت به کلمات معتبر همانطور که آموخته می شود محکم عمل کند تا بتواند در آموزه های صحیح دستورالعمل بدهد و همچنین کسانی را که با آن متناقض هستند توبیخ کنند." 1 تیتوس 1: 9-7 "بنابراین من بزرگان را در بین شما، به عنوان یک بزرگان و شاهد شهادت رنج های مسیح، و همچنین یک شریک در جلال که آشکار می شود، تبریک می گویم: گله خدا را که چوپانید، چوپان کنید. در میان شما، نظارت را انجام دهید، نه تحت اجبار، بلکه با میل و اراده، همانطور که خدا شما را دارد؛ نه برای سود شرم آور، بلکه مشتاقانه؛ تسلط بر افراد تحت مسئولیت شما نیست، بلکه نمونه ای برای گله هستید. این معابر تصویری کاملاً واضح در مورد ویژگیهای یک بزرگان کلیسایی به ما می دهد. او باید مثل این باشد: مردی که کتاب مقدس خود را می شناسد و می تواند دیگران را درباره پیام انجیل آموزش دهد. مردی که طبق انجیل زندگی می کند. مردی که در رفتارش کنترل شده و معتدل است و هرچقدر هم که سخت باشد ممکن است با آرامش و اندیشه به مشکلات کلیسایی بپردازد. مردی که عصبانی یا خشن نیست. مردی که مست نمی شود. مردی که مهمان نواز است و به استقبال افراد دیگر می رود در خانه اش. مردی که برای کار بزرگتر شدن پول نمی گیرد و نه از بودجه های کلیسا دزدی می کند. مردی که متکبر و مغرور نیست. مردی که از لحاظ معنوی پیشرفت کرده و به تازگی تعمید نیافته است برخی از بزرگان خود را "مسئول" یا "رهبر" جماعت خود می دانند. این امر باعث می شود آنها در رفتار با مردم متکبر و بی ادب باشند و این یک مثال بسیار بد به کلیسا می دهد. بعد از آنکه عیسی پای شاگرد را در اتاق فوقانی شست و گفت: "زیرا من به شما نمونه ای داده ام که شما نیز باید همانطور که با شما انجام داده ام عمل کنید. به راستی، واقعاً، من به شما می گویم، بنده بزرگتر نیست. از ارباب اوست، و همچنین پیامبری بزرگتر از کسی نیست که او را فرستاده است، اگر این چیزها را بدانید، اگر آنها را انجام دهید، خوشا به حال شما!" یوحنا 13: 17-15 یک بزرگ کلیسایی (یک برادر ضبط یا وزیر) باید خدمتگزار کلیسای خود باشد. او باید مانند یک چوپانی باشد که به دنبال گوسفندان خود می رود و در راه رسیدن به پادشاهی خدا به آنها کمک می کند. نقش زنان و مردان پولس نوشت: "زیرا بسیاری از شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را برپا کرده است. هیچ یهودی و یونانی وجود ندارد، نه برده و نه آزاد وجود دارد، نه مرد و نه زن وجود ندارد، زیرا شما همه در مسیح عیسی. " غلاطیان 3: 27-28 اینها کلمات شگفت انگیزی هستند و ایده "یک بدن" را تأیید می کنند. رنگ پوست ما، چه مرد و چه زن باشیم، وقتی عضو خانواده او می شویم، همه این چیزها برای خدا بی ربط است. با این حال، کتاب مقدس کاملاً واضح است که نقشهای مختلفی در کلیسا برای زنان و مردان وجود دارد. در داخل کلیسا، مردان باید نماز و عبادت جماعت را رهبری کنند. وظیفه آنها تدریس و رهبری موعظه عمومی انجیل است. خواهران باید بی سر و صدا به مردان گوش دهند و در معرض آنها قرار بگیرند (1 تیموتی 2: 15-8). پولس می گوید دلیل این امر این است که آدم ابتدا توسط خدا شکل گرفت. او باید همراه با همسرش هدایت پرستش خدا را به عهده گرفت اما زن (حوا) فریب خورد و میوه داد، آن را به شوهر داد و از قانون خدا تجاوز کرد. با پیروی از احکام خداوند در مورد نقشهای متفاوت برای زن و مرد در کلیسا، الگویی را که خداوند از ابتدا به او داده، باز می گردیم.